

سنڌي ٻوليءَ جي تدريس ۽ سکيا

(سکر شهر جي سرڪاري ۽ خانگي انگريزي ميڊيم اسڪولن جو جائزو)

SINDHI LANGUAGE TEACHING AND LEARNING

A Case Study of Public & Private English medium schools in Sukkur City

Abstract

The people of Sindh have been maintaining a spoken and written language since the time of the ancient Indus civilization (3500 BC). Sindhi is probably the oldest written and taught language in Pakistan. Even in the historic period, it has been used formally since the Kalhora period (1690-1782), and especially during the British period (1843-1947) for teaching and learning at different levels in Sindh. Since 1947, Sindhi teaching has been declining, day by day due to the two-way migration (from Sindh to India and India to Sindh), and due to the government language policy. However, currently, in Sindh and Balochistan (Sibi, Lasbela, etc.) Sindhi is taught as a first or second language at different levels. However, concerns are expressed about the quality of teaching and curriculum, especially in the private schools established in the urban areas of Sindh.

In this study, Sindhi language teaching in public and private English medium schools from primary to matric level of Sukkur has been examined. For this purpose, qualitative and quantitative analysis was done by collecting data from fourteen representative schools of the public and private schooling systems by adopting the methods of questionnaire, interview, observation, and content analysis.

Results of the study shows, that after the measures taken by the education department government of Sindh, Sindhi is being taught in almost all public and private English medium schools of Sukkur, despite some shortcomings. There is no proper provision of Sindhi teaching in the private sector, especially in Cambridge board schools. There, Sindhi is being taught as a non-mother tongue to all students from third to grade eighth. Even those, who

have it, as their mother tongue! On the other hand, there is a provision for teaching Sindhi in government and semi-government English medium schools, but it is being conducted in a sub-standard manner. The performance of children in public schools is slightly better than the private schools.

In terms of linguistic ability, most of the students are not monolingual, but bi-lingual and multilingual. With learning the Sindhi language, the linguistic difficulties they face are phonemic and alphabetical, which are due to linguistic interference caused by the situation of mixed language contact and the poor teaching process. There was a clear linguistic interference in the form of vocabulary, phonology, and alphabetic influence from Urdu and English in the language of Sindhi students. There has also been witnessed linguistic interference from Sindhi to Urdu in a few schools.

Keywords: Sindhi Language teaching (SLT), Pedagogy, Language Skills, Curriculum, Linguistic difficulties, Language testing, School culture, Language prestige, Linguistic Interference, Linguistic Accommodation, etc.

1. موضوع جو تعارف (Introduction)

سنڌي پاڪستان جي قديم ترين لکيل ۽ تدريسي زبان آهي. سنڌي سماج قديم سنڌو تهذيب (3500 ق. م) جي وقت کان هڪ ڳالهائيل توڙي لکيل ٻولي/ٻوليون رکندو آيو آهي. عيسوي تاريخي دور ۾ اها سنڌ ۾ ڪلهوڙن جي دور (1690ع-1782ع) کان وٺي غير رسمي طور ۽ انگريز دور (1843ع-1947ع) ۾ رسمي طور مختلف سطحن تي درس ۽ تدريس لاءِ استعمال ٿيندي پئي آئي آهي. انگريز دور ۾ رياستي سنڌي اسڪولن جو سڄي سنڌ ۾ وسيع ڄار قائم هو. نوڪرين جي حصول لاءِ سنڌي ٻوليءَ جي سکيا لازمي قرار ڏنل هئي. پاڪستان جي قيام کان پوءِ سنڌ ۾ ٻه طرفي لڏپلاڻ ۽ حڪومتي 'ٻولي پاليسيءَ' جو نتيجو سنڌيءَ جي تعليمي ۽ سماجي اهميت گهٽجڻ جي صورت ۾ ظاهر ٿيو ۽ سنڌي تدريس مختلف ڏکين دورن کان گذرندي ڏينهن ڏينهن پست ٿيندي وئي آهي.

پاڪستان جي 1973ع واري آئين ۾ جتي اردوءَ کي قومي ٻولي قرار ڏنو ويو آهي، اُتي صوبائي اسيمبلي کي پڻ بااختيار بڻايو ويو آهي ته ٻي ٻولي کي قومي ٻولين جي ترقيءَ ۽ تدريس لاءِ قدم کڻي. آرٽيڪل 251-3 موجب "قومي ٻوليءَ جي حيثيت کي قائم رکندي ڪابه صوبائي اسيمبلي قومي ٻوليءَ سان گڏ صوبائي ٻوليءَ جي سکيا، ترقي ۽

استعمال لاءِ قانوني اُپاءَ وٺي سگهي ٿي.“ (1) انهيءَ شقَ جي روشنيءَ ۾ سنڌ اسيمبليءَ ست جولاءِ 1972ع تي سنڌ (سنڌيءَ ٻوليءَ جي تدريس، ترقي ۽ استعمال) بِل منظور ڪيو. ان موجب:

”اهڙن سڀني ادارن، جن ۾ چوٿين کان ٻارهين ڪلاس تائين تعليم ڏني پئي وڃي، سنڌيءَ ۽ اردوءَ کي لازمي مضمون جي حيثيت حاصل هوندي. لازمي مضمون جي حيثيت ۾ سنڌيءَ جي شروعات هيٺين سطح يعني، چوٿين ڪلاس کان عمل ۾ آندي ويندي ۽ درجي به درجي جيئن مقرر ڪيو وڃي مٿين درجن ۾ ٻارهين ڪلاس تائين رائج ڪئي وڃي.“ حڪومت بِل جي فقرن جي دائري اندر رهندي آفيسن ۽ سرڪاري کاتن، جن ۾ عدالتون ۽ اسيمبلي شامل آهن. سنڌي ٻوليءَ جي درجي به درجي استعمال لاءِ انتظام ڪري سگهي ٿي“ (2).

اٺين پاڪستان جي آئين جي روشنيءَ ۾ سنڌ اسيمبليءَ جي منظور ڪيل بِل تحت سنڌ ۾ سنڌيءَ جي تدريس قانوني گهرج آهي. هن وقت سنڌ ۽ بلوچستان (سڀي، لسٻيلي وغيره) ۾ مختلف سطحن تي پهرين يا ٻين زبان جي حيثيت ۾ سنڌي لازمي يا اختياري مضمون طور پڙهائي وڃي ٿي. سنڌ جي خاص ڪري ننڍن شهرن ۽ ڀرڙن ۾ هيٺينءَ سطح تي سنڌي مکيه تعليمي زبان آهي، پر خاص ڪري سنڌ جي شهري علائقن ۾ قائم خانگي اسڪولن ۾ ان جي تدريس ۽ نصاب بابت ڳڻتيءَ جو اظهار ٿيندو رهي ٿو.

هن اڀياس ۾ سکر جي پرائمري کان ميٽرڪ سطح جي سرڪاري ۽ خانگي انگريزي ميڊيم اسڪولن ۾ سنڌي ٻوليءَ جي تدريس، سکيا ۽ نصاب جي بندوبست ۽ معيار جي حوالي کان جانچ ڪئي وئي آهي.

2. لاڳاپيل ڪم جو مختصر جائزو (Related literature review)

سکر سنڌ جو ٽيون وڏو شهر آهي. ان جي پنجن تعلقن: سکر سٽي، نيو سکر، روهڙي، پنوعاقل ۽ صالح پٽ سميت پوري ضلعي جي آبادي 1487903 آهي. (3) ”ضلعي جولتريسي ريت 56 سيڪڙو آهي. ڪُل آباديءَ جو 30 سيڪڙو 5-16 سالن جي عمر جي گروهه جا آهن. انهن مان 67 سيڪڙو ٻار اسڪولن ۾ داخل آهن. (41 سيڪڙو ڇوڪريون ۽ 60 سيڪڙو ڇوڪرا). ان تناسب مان وري 81 سيڪڙو ٻار سرڪاري ۽ 19 سيڪڙو خانگي اسڪولن ۾ داخل آهن. سکر سٽي تعلقي جي 64 اسڪولن سميت ڪُل سرڪاري اسڪولن (1373) جو 80 سيڪڙو ڀرڙي ۽ 19 سيڪڙو شهري علائقن

۾ قائم آهي. (4) ڊائريڪٽوريٽ پرائيويٽ اسڪولس سکر کان مليل معلومات مطابق، ”سکر ۾ گُل 235 خانگي اسڪول آهن جيڪي سڀ انگريزي ميڊيم ۽ 99 سيڪڙو ڪوآپريٽيشن آهن. انهن ۾ 60 سيڪڙو پرائمري ۽ ايليمينٽري، 35 سيڪڙو هاءِ ۽ 5 سيڪڙو هائير سيڪنڊري سطح جا آهن.“ (5)

سرڪاري سنڌي ميڊيم اسڪولن جي صورتحال ۽ ڪارڪردگيءَ بابت مختلف ادارن جهڙوڪ: يو ايس آءِ ڊي، پي آر پي (پاڪستان ريڊنگ پراجيڪٽ، ايس آر پي (سنڌ ريڊنگ پراجيڪٽ)، آءِ ايس آءِ آر (اثر) وغيره جون تحقيقي رپورٽون اڳ موجود آهن. ايس آر پي جي رپورٽ ۾ سنڌ جي اٺن ضلعن جي رڳو سرڪاري اسڪولن جو اڀياس ڪيل آهي (6). جڏهن ته ”اثر“ جي جائزي رپورٽ ۾ سنڌ بهراڙيءَ بابت ٻڌايو ويو آهي، پر شهري جائزو شامل نه آهي (7). ائين اڳ سنڌي يا اردو ميڊيم سرڪاري اسڪولن تي ته ڪم ٿيو آهي، پر انگريزي ميڊيم سرڪاري توڙي خانگي اسڪولن کي جانچيو نه ويو آهي. خاص سنڌي تدريس جي حوالي کان ته بلڪل به نه. هن اڀياس ۾ سکر شهر جي پرائمري کان ميٽرڪ سطح جي سرڪاري ۽ خانگي انگريزي ميڊيم اسڪولن ۾ سنڌي ٻوليءَ جي تدريس، سکيا ۽ نصاب جي بندوبست ۽ معيار جي حوالي کان جانچ ڪري پنهني قسمن جي اسڪولن جو تقابلي جائزو ورتو ويو آهي.

معلومات ورتل اسڪول ۽ انهن ۾ سنڌي ۽ غير سنڌي ڳالهائيندڙ شاگردن جو تعداد

اسڪول	اسڪولن جو تعداد	شاگردن جو تعداد	سنڌي ڳالهائيندڙ شاگرد	غير سنڌي ڳالهائيندڙ شاگرد
خانگي	06	4320	2688 / 62.22%	1632 / 37.78%
سرڪاري	08	11254	7035 / 62.51%	4219 / 38.49%
توتل	14	15574	9723	5851

3. تحقيق جو طريقو ڪار (Research Methodology)

هن اڀياس لاءِ سکر جي ٻن شهري تعلقن (سکر سٽي، نيو سکر سٽي) جي سرڪاري ۽ خانگي اسڪولي نظام جي نمائنده چوڏنهن انگريزي ميڊيم اسڪولن جي چونڊ ڪري سوال نامي، انٽرويو، مشاهدي ۽ موادِي تجزيي جي طريقن سان معلومات هٿ ڪئي وئي. اسڪولن جي انتظاميه کان معلومات هٿ ڪرڻ لاءِ سوالنامي جو استعمال ڪيو ويو، ۽ سنڌي پڙهائيندڙ گُل (122) استادن مان هر اسڪول جي هڪ سينيئر استاد يعني، ڪل 14 استادن کان انٽرويو ڪيو ويو. ڪلاس مشاهدي ۾ چيڪ

لست ذريعي تدريسي عمل جي طريقه ڪار ڪي لساني مهارتن جي حوالي کان جانچيو ويو ۽ هڪ علمي رُوپرڪ ذريعي مادري زبان جي ٻين درجي ۽ غير مادري زبان جي پنجين درجي ۾ ”پڙهڻ جي مهارت“ جو جڏهن ته ”لکڻ جي مهارت“ جو مادري زبان جي ڇهين درجي ۽ غير مادري زبان ۾ ائين درجي جو جائزو ورتو ويو. حاصل ڪيل معلوماتي مواد جو ايڪسيل ذريعي خاصيتي ۽ عددي تجزيو ڪري نتيجا حاصل ڪيا ويا.

تحقيقي سوال:

1. ڇا سنڌي ٻوليءَ جي تدريس سرڪاري توڙي خانگي انگريزي ميڊيم اسڪولن ۾ مادري (پهرين) يا غير مادري (ٻين) زبان طور عملي طرح رائج آهي؟ اها ڪهڙي سطح تائين پڙهائي پئي وڃي؟
2. سنڌيءَ جي جاري تدريسي عمل جو (تدريسي طريقن، نصاب ۽ امتحاني حوالي کان) معيار ڪهڙو آهي؟
3. ڇا سنڌيءَ جي تدريس (تدريسي طريقن، نصاب ۽ امتحاني حوالي کان) لساني مهارتن جي آڌار ٿئي پئي يا رڳو مضمون طور ادبي ۽ معلوماتي مواد پڙهائڻو وڃي؟
4. ڇا سنڌي ٻولي سنڌي مضمون کان سواءِ به امتحاني ذريعه اظهار آهي؟
5. سنڌي لساني مهارتن جي حوالي کان شاگردن ۾ مکيه خاميون ڪهڙيون آهن ۽ کين ڪهڙيون ڏکيون درپيش آهن؟
6. سنڌي پڙهائيندڙ استادن جي تعليمي قابليت ڪيتري آهي؟ ڇا اهي اهل زبان، سنڌيءَ ۾ سند يافتہ ۽ سکيا ورتل آهن؟
7. ٻارن جي ٻوليءَ ۾ لسانياتي مداخلت جا ڪهڙا لاڙا موجود آهن؟
8. سنڌي تعليم و تدريس ۽ عام گفتگوءَ بابت نفسياتي لاڙن جي حوالي کان اسڪول جو ماحول ڪيئن آهي؟

4. تجزياتي حقيقتون

اڀياس جي تجزياتي نتيجن کي مکيه ضمني عنوانن: تدريس، نصاب، جائزو ۽ اسڪول ڪلچر وغيره ۾ ورهائي هيٺ پيش ڪجي ٿو.

4.1 تدريس:

تحقيقي نتيجا ظاهر ڪن ٿا ته تعليم کاتي سنڌ جي ڪاوشن کان پوءِ سکر جي لڳ ڀڳ سڀني سرڪاري توڙي خانگي انگريزي ميڊيم اسڪولن ۾ مادري ۽ غير مادري زبان جي اڻڻاين ۽ ٻين ڪن خامين سان بهرحال سنڌي پڙهائي پئي وڃي. خانگي

شعبي جي خاص ڪري ڪيمبرج بورڊ وارن اسڪولن ۾ تعين کان ائين درجي تائين سڀني شاگردن کي غير مادري زبان طور پڙهائي پئي وڃي. اهڙن شاگردن کي به جن جي اها مادري زبان آهي! غير سنڌي ڳالهائيندڙ شاگردن سان گڏ سنڌي ڳالهائيندڙ شاگردن کي به آسان سنڌي ۽ اردو (گلزار) پڙهائي پئي وڃي. او ۽ آي ليول جي ڪلاسن ۾ سنڌي رائج ٿي نه آهي.

معلوماتي مواد جي عددي تجزيي مان هيءَ حقيقت به سامهون آئي ته خانگي اسڪولن ۾ لڳ ڀڳ 70 سيڪڙو شاگرد سنڌي غير مادري زبان طور پڙهن ٿا. جڏهن ته انهن اسڪولن ۾ داخل غير سنڌي ڳالهائيندڙ شاگردن جو عددي تناسب 38 سيڪڙو آهي. يعني، 32 سيڪڙو اهڙا شاگرد به سنڌي مضمون غير مادري زبان طور پڙهن ٿا جن جي مادري ٻولي سنڌي آهي.

سنڌي مادري يا غير مادري زبان طور پڙهندڙ شاگردن جو تناسب

اسڪولي قسم	اسڪولن جو تعداد	مادري زبان طور پڙهندڙ	غير مادري زبان طور پڙهندڙ
سرڪاري	08	60.23%	39.77%
خانگي	06	68.98%	31.02%
ٽوٽل	14	62.07%	37.93%

سرڪاري ۽ نيم سرڪاري اسڪولن ۾ خانگي اسڪولن جي ڀيٽ ۾ سنڌي پڙهائڻ جو جيتوڻيڪ جوڳو بندوبست ٿيل آهي، پر اهو غير معياري نموني هلندڙ آهي. مادري يا غير مادري زبان طور سنڌي مضمون جي چونڊ جي حوالي کان انگريزي ميڊيم اسڪولن ۾ ٻن طرحن جي پاليسي رائج آهي: هڪڙن خانگي اسڪولن ۾ سڀني شاگردن کي سنڌي غير مادري زبان طور پڙهائڻ ۽ ٻين سرڪاري ۽ ڪجهه خانگي اسڪولن ۾ سنڌي ڳالهائيندڙن کي مادري زبان طور ۽ غير سنڌي ڳالهائيندڙن کي غير مادري زبان طور پڙهائڻ. اُتي اسڪول انتظاميه جي پاليسيءَ يا فيصلي کي حتمي حيثيت حاصل آهي. شاگرد اهڙي چونڊ ۾ بااختيار نه آهن.

تدريسي طريقن جي حوالي کان انگريزي ميڊيم سرڪاري اسڪولن جي اسان جي جائزي مان، پي آر پي 2019 جي رپورٽ ۾ تدريسي مشقن بابت مشاهدي جي تصديق ٿي، جنهن موجب ”سڀني کان گهڻي مشق ابتدائي ڪلاسن ۾ شاگردن پاران بليڪ بورڊ تان لکيل مواد نقل ڪرڻ، استاد يا ڪنهن شاگرد سان گڏ وڏي آواز سان سبق ڏهرائڻ ۽ ڪي نوان لفظ سکڻ هو جيڪي شاگرد اهڙي مشق ڏهرائي

رهيا هئا، تن جي رواني انهن ٻارن کان بهتر هئي، جيڪي اهڙي مشق گهٽ پيا ڪن“ (8). ان کان علاوه استادن پڙهڻ جي مواد/متن لاءِ جيڪي مشقون پئي ڪرايون تن ۾ خاموش پڙهڻي، وڏي آواز ۾ پڙهڻي ۽ گهرو ڪم شامل هو. گهڻ درجاتي تدريس عملي طور نظر نه آئي. سڀني سطحن جا ڪلاس ڌار پئي هليا. اسان ڏٺو ته عملي طور تدريس روايتي بين پني واري طريقي سان ٿئي پئي. سنڌي تدريسي عمل ۾ ڊجيٽل سکيا ڪٿي به نظر نه آئي.

استادن جي عددي تجزيي مطابق، ڄاڻايل اسڪولن ۾ پڙهائيندڙ ڪُل 678 استادن مان 278 لساني استاداَ يعني، انگريزي، اردو ۽ سنڌي پڙهائيندڙ آهن. انهن ۾ 121 استاد سنڌي پڙهائڻ ٿا، جن ۾ ٽيون حصو عورتن جو آهي. سرڪاري اسڪولن جي ڀيٽ ۾ خانگي اسڪولن ۾ سنڌي پڙهائيندڙ استادن جو تعداد وڌڻ داخل شاگردن جي گهرج کان گهڻو گهٽ آهي.

سنڌي پڙهائيندڙ استادن جو تعداد

اسڪولي قسم	تعداد	ڪُل استاداَ	لساني استاداَ	سنڌي پڙهائيندڙ
سرڪاري	08	445	172	98
خانگي	06	233	77	23
ٽوٽل	14	678	249	121

استادن جي تعليمي اهليت ۽ سکيا : معلومات ورتل اسڪولن ۾ لڳ ڀڳ سڀني استادن جي تعليم بيچلر ۽ ماسٽرس تائين آهي. اهي بيچلر تائين سنڌي پڙهيا آهن. پر گهڻائيءَ جي سنڌي پڙهائڻ لاءِ تربيت ٿيل نه آهي. خاص ڪري خانگي اسڪولن جا اڪثر استاد سکيا ورتل نه آهن. رڳو 42 سيڪڙو جي بي ايڊ ٿيل آهي. جڏهن ته ايس آر پي جي رپورٽ مطابق ”سرڪاري اسڪولن جي 83 سيڪڙو استادن وٽ بي ايڊ ۽ ايم ايڊ وغيره جون ڊگريون آهن ۽ انهن سنڌ ۾ 15000 کان مٿي استادن کي سنڌي ۽ اردو پڙهائڻ جي تربيت ڏني آهي“ (9).

4.2 سنڌي نصاب :

معلومات ورتل سڀني اسڪولن ۾ سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ جا نصابي ڪتاب پڙهيا پيا وڃن، جيڪي لساني مهارتن آڌار نه پر گهڻي ڀاڱي معلوماتي ادبي مواد سان ترتيب ڏنل آهن. انهن مان به ڪجهه درجن جي ڪلاسن جا ڪتاب دستياب ٿي نه آهن. سکر جي لڳ ڀڳ سمورن سرڪاري توڙي خانگي اسڪولن ۾ مختلف ڪلاسن جا نصابي ڪتاب دستياب نه آهن، نه ئي مارڪيٽ ۾ ملن ٿا. سکر شهر، ڀوٽو ايس اي آءِ ڊي ريڊنگ پروگرام ۾

شامل هئڻ باوجود اتان جي اڪثر اسڪولن ۾ ايس آر پي ۽ پي آر پي جو جوڙيل معاون تدريسي مواد دستياب نه آهي. ايس آر پي اسڪولن ۾ ڪجهه مواد موجود آهي ته اهو استعمال نه ٿيڻي. جڏهن ته انگريزي ميڊيم سرڪاري اسڪولن ۾ اهو بلڪل دستياب نه آهي. اڪثر خانگي اسڪولن وارا ته ان کان واقف به نه آهن.

امتحاني ذريعو اظهار بابت سرڪاري انگريزي ميڊيم اسڪولن مان گڏيل قسم جي معلومات ملي آهي. اٺن مان ٽن اسڪولن ۾ سڀني مضمونن جا سنڌيءَ ۾ پڻ پيپر ڏيڻ جي اجازت آهي. جڏهن ته مڙني ڇهن خانگي انگريزي ميڊيم اسڪولن ۾ رڳو انگريزي ئي امتحاني ذريعو آهي. يعني، سواءِ چند سرڪاري اسڪولن جي ٻين ۾ سنڌي ٻولي سنڌي مضمون کان سواءِ ذريعو اظهار نه آهي. خانگيءَ جي پيٽ ۾ گهڻن سرڪاري انگريزي ميڊيم اسڪولن جي ڪلاسن ۾ اردو ۽ سنڌيءَ جو پڻ استعمال مشاهدي ۾ آيو.

4.3 جائزو :

معلومات ورتل اسڪولن ۾ سنڌي تدريس جيان امتحان جو عمل به گهڻي ڀاڱي لساني مهارتن آڌار نه ٿيڻي. سرڪاري اسڪولن ۾ گهڻي ڀاڱي ”لکڻ“ جي مهارت جو امتحان ورتو وڃي ٿو. ”پڙهڻ“ ۽ ”ڳالهائڻ“ جي مهارتن جي چڪاس تشڪيلي جائزي جو حصو نه آهي.

لساني ڪارڪردگي ۽ قابليت

ڄاڻايل اسڪولن جي استادن کان ورتل ڄاڻ مطابق ايليمينٽري سطح تي شاگردن جي سنڌيءَ ۾ مجموعي ڪارڪردگي حاصل ڪيل مارڪن جي اعتبار کان، غير مادري زبان طور 35 کان 65 سيڪڙو ۽ مادري زبان طور 45 کان 90 سيڪڙو رپورٽ ڪئي وئي. اسان جي ورتل تشڪيلي جائزي مطابق سنڌيءَ ۾ خانگي اسڪولن جي پيٽ ۾ سرڪاري اسڪولن جي ٻارن ٿوري بهتر ڪارڪردگي ڏيکاري. سرڪاري اسڪولن ۾ پنجين درجي ۾ داخل شاگردن مان مادري زبان طور پڙهندڙ 54 سيڪڙو ۽ غير مادري زبان طور پڙهندڙ 48 سيڪڙو ٻار. جڏهن ته خانگي اسڪولن ۾ (سواءِ ڪيمبرج بورڊ وارن اسڪولن جي) مادري زبان طور 52 سيڪڙو ۽ غير مادري زبان طور 45 سيڪڙو ٻار گهٽ ڳالهائي وغيره پڙهي ٿي سگهيا. معلومات ورتل 8 انگريزي ميڊيم سرڪاري اسڪولن مان ٽن اسڪولن جي شاگردن جي گهڻائي ٻه ٻوليائي يعني، سنڌي ۽ اردو ڳالهائي سگهندڙ آهي، ۽ 5 اسڪولن جي شاگردن جي اڪثريت گهڻ ٻوليائي آهي. يعني، اهي سنڌي اردو ۽

انگريزي وغيره ڳالهائڻ ٿا. جڏهن ته معلومات ورتل خانگي اسڪولن جي شاگردن جي اڪثريت گهڻ بوليائي آهي.

لساني چڪون ۽ ڏکيائون

ورتل تشڪيلي جائزي ۽ ڪلاس مشاهدي ۾ شاگردن جون سنڌي لساني مهارتن (خاص ڪري پڙهڻ، لکڻ) جي حوالي کان ٻن قسم جون چڪون سامهون آيون:
1. صوتي چڪون 2. بصري چڪون.

1. صوتي چڪون؛ اهي ٻن قسمن جون آهن: (الف) هم صوتيا اُچارَ ۽ اکرَ (ب) مخصوص سنڌي آواز/اُچارَ

(الف) سنڌيءَ جي هم صوتيا يا هم آواز اُچارن مان گهڻا شاگرد سندن پڙهڻ ۽ لکڻ ۾ اڪثر /خ/ ۽ /غ/ آوازن بجاءِ انهن جي متبادل /ڪ/ ۽ /گ/ اُچارن کي استعمال ڪن ٿا. اهڙي غلطي سنڌي غير مادري زبان وارن ٻارن کان سواءِ ٿورن سنڌي مادري زبان وارن شاگردن ۾ به نوت ڪئي وئي. لکڻ ۾ لفظن جي درست صورتخطيءَ جي اڻڄاڻائيءَ جي ڪري اصل اکر جي جاءِ تي ان سان ملندڙ آواز واري ٻئي اکر جو غلط اندازي سان استعمال ڪيو وڃي ٿو. هيٺ اهڙن هم آواز اکرن جي فهرست ڏجي ٿي.

هم آواز اکر	درست نمونو	غلط نمونو
1 ب پ پ	پڪري	بڪري
2 ت ط	سلطنت	سلتننت
3 ث س ص	تَمَر	سَمَر
4 ح ه ه	حجم، حاضر	هجم، هازر
5 ڏ ڍ ڍ	ڏاڍو، ڍگهو	ڍاڍو، ڍگهو
6 ذ ز ض ظ	ضمير، ظالم	زمير، ذالم
7 ر ڙ ڙ	ماري، اڳوڻون	ماڙي، اڳوڙون
8 ف ق	فرق، ڦيٿو	ڦيٿو
9 ڪ ق	چقمق	چڪمڪ
10 ڳ گ	ڳئون، ڳوٺ	گئون، گوٺ
11 خ ڪ	خراب، خيبر	ڪراب، ڪيبر
12 غ گ	غور	گور

(ب) مخصوص سنڌي آواز: مخصوص سنڌي اچارَ (/پ/, /ج/, /ڇ/, /ڙ/, /ڳ/, /ڱ/) جيڪي اردو-هندي ۽ انگريزيءَ ۾ ڪونهن تن کي سڀئي غير سنڌي ڳالهائيندڙ ۽ ڪجهه سنڌي ڳالهائيندڙ ٻارَ به ڏرسٽ اچارن يا لکن ڪونه ٿا ۽ انهن جي متبادل بالترتيب /ب/, /ج/, /ڇ/, /ڙ/, /ڳ/, /ڱ/ جو استعمال ڪن ٿا. مثال طور:

درست نمونو	اوپر	اچ	سنج	ڏاڍو	سنگ	ڳالهه
غلط نمونو	اوپر	آج	سنج	ڏاڍو	سنگ	گالهه

2. بصري چُڪون: سنڌي الف-ب جي پوريءَ طرح ڄاڻ نه هئڻ ڪري شاگردن جي لکڻ ۾ هم صورت اکرن جون غلطيون نوت ڪيون ويون.

هم صورت اکر:

بنيادي شڪل	هم شڪل گروه	تعداد	نمونو
ب	ب، پ، ت، ٺ، ڻ، ڻ، ڻ، پ	9	ماڻڻ - ماڻڻ
ح	ج، ڇ، ڇ، ڇ، ڇ، ڇ، ڇ، ڇ	7	ڇڇ - جنج
د	ڍ، ڏ، ڏ، ڏ، ڏ، ڏ، ڏ، ڏ	6	ڏندو - دندو
ر	ر، ڙ، ڙ	3	ماڙي - ماري
ف	ف، ڦ، ڦ	2	ڦاڦ - باڦ
ڪ	ڪ، گ، گ، گ، گ، گ، گ، گ	4	گيرو - گيرو
ط	ط، ٺ، ٺ	2	ٺلم - ٺلم
ع	ع، غ، غ	2	غازي - عازي
ن	ن، ڻ، ڻ	2	وڻ - وڻ

(ذريعو: پتي ڏيشان ۽ ٻيا (10))

ان کان سواءِ /ت/ ۽ /ڊ/ جي معياري /نصابي صورت بجاءِ انهن جي اترادي سنڌيءَ ۾ عيوضي آوازن /ٿر/ ۽ /ڊر/ جو لکڻ ۾ استعمال نوت ڪيو ويو. مثال طور: سوتي - سوتري، ڊيل - ڊريل، ڊگهو - ڊرگهو وغيره.

نوت ڪيو ويو ته ايليمنٽري سطح جا ٻار سندن لکڻ ۾ گرامري چُڪون پڻ ڪن ٿا. سندن لفظي ذخيرو گهٽ هئڻ ڪري انهن جي پڙهڻ ۾ رواني نه آهي. سندن پڙهڻ جي مهارت جو نتيجو لکڻ جي مهارت کان بهتر آهي.

4.4 اسڪول ڪلچر ۽ لسانياتي مداخلت

عام سماجي ڪلچر سان گڏ اسڪول ڪلچر جو پڻ ٻولي سکيا تي گهرو اثر ٿيندو آهي. سکر جي سڀني خانگي انگريزي ميڊيم اسڪولن ۾ ڪو ايجوڪيشن آهي ۽ اتي عام ڳالهه ٻولهه جون ٻوليون گهڻي ڀاڱي سنڌي ۽ اردو آهن. ڪيمبرج بورڊ وارن اسڪولن ۾ انگريزي به انهن سان گڏ استعمال ٿئي ٿي. معلومات ورتل سرڪاري انگريزي ميڊيم اسڪولن مان گڏيل آباديءَ وارن چئن اسڪولن ۾ سنڌي ۽ اردو جڏهن ته سنڌي اڪثريتي آباديءَ واري هڪ اسڪول ۾ سنڌي ۽ تن ۾ سنڌي، اردو ۽ انگريزي استعمال ٿين ٿيون. غير نصابي سرگرمين جهڙوڪ: تحريري ۽ تقريري ۽ ڪوئز مقابلي وغيره ۾ سنڌي ٻوليءَ جو استعمال ڪيمبرج بورڊ وارن اسڪولن ۾ ڪونه ٿو ٿئي، انهن کي ڇڏي باقي سڀني سرڪاري ۽ خانگي اسڪولن ۾ ٿئي ٿي. اهڙي گهڻ ٻوليائي ماحول ۾ شاگردن تي اردو ۽ انگريزي ٻولين جا اثر نوت ڪيا ويا.

غير نصابي سرگرمين جهڙوڪ: تحريري ۽ تقريري مقابلا، ڪوئز وغيره ۾ سنڌي ٻوليءَ جو استعمال ڪيمبرج بورڊ وارن اسڪولن ۾ ڪونه ٿو ٿئي، انهن کي ڇڏي باقي سڀني سرڪاري ۽ خانگي اسڪولن ۾ ٿئي ٿي.

سرڪاري اسڪولن ۾ پي ٽي ايم (پيرينٽ ٽيچر ميٽنگ) رڳو بچت سان لاڳاپيل مامرن لاءِ غير رسمي طور ٿئي ٿي، اها ٻارن جي تعليمي بهتريءَ لاءِ صلاح مشوري جي مقصد سان ڪونه ٿي ڪونائي وڃي. اميرن جا ٻار سنڌي ميڊيم ۾ داخلا ڪونه ٿا وٺن. گهڻي ڀاڱي معاشي سببن ڪارڻ غريبن جا ٻار اتي پڙهندڙ آهن، تنهن ڪري انهن جا والدين پي ٽي ايم ۾ شرڪت يا سندن ٻارن جي تعليم يا سنڌي تدريس بابت ڪا دلچسپي ظاهر ڪونه ٿا ڪن.

لسانياتي مداخلت :

مشاهدي ۾ آيو ته انگريزي ميڊيم ۾ پڙهندڙ ٻارن جي ٻوليءَ تي انگريزي ۽ اردوءَ جو اثر سنڌي ميڊيم ۾ پڙهندڙن جي پيٽ ۾ وڌيڪ پڌرو آهي. انهن اثرن ۾ الفابيٽ، صوتي، لغوي ۽ گرامري اثر شامل آهن. ابتدائي ڪلاسن جي ٻارن جي ”لکڻ“ تي اردو الف - ب جو اثر نوت ڪيو ويو. اهي هيٺين سنڌي اکرن جي جاءِ تي متبادل اردو اکرن استعمال ڪن ٿا.

اردو الف-ب جي اثر جا نمونا

نمونو	متبادل اردو	سنڌي اکر	غلط نمونو	متبادل اردو اکر	سنڌي اکر
ڏڳھو	ڏ	ڊ	ڏوڳھو	ڌ	ت
ماڙي	ڙ	ڙ	ساڙھ	تھ	ث
ڪلام	ڪ	ڪ	بھولو	بھ	پ
لھيل	ھ	ڪ	ڪاڙھ	ڙھ	ن
چوال	ل	ن	چھوڪرو	چھ	ڇ
اچي	ع	ي	سنڱھي	دھ	ڌ
سڄي	ي	ي	واڙھو	ڙھ	ڍ
مِين	مِين	پ	ناپھ	پھ	ڦ

اردو-هندي ۽ انگريزي ساڪن الآخر ٻوليون آهن. جڏهن ته سنڌي حرڪت الآخر زبان آهي. جاڻايل اسڪولن ۾ سنڌي ڳالهائيندڙ شاگرد انهن ٻولين سان گهري رابطي ۾ رهن ٿا، ان اثر ۾ غير سنڌي توڙي سنڌي ڳالهائيندڙ ٻارن جي سنڌي ڳالهائڻ ۾ حرڪت الآخر خاصيت تمام گهٽ ٻڌڻ ۾ آئي. اُهي ڪٽ، ڏڪان، ڪلاس، ٻين ۽ ٻيا ڪيئي اسمَ بغير آخري سرن جي ادا ڪن ٿا. جيئن: ڪٽ، ڏڪان، ڪلاس، ٻين.

جنس مُنتقلي: اردو ۽ سنڌيءَ ۾ ڪجهه فارسي-عربي ۽ انگريزي ذخيري جا مشترڪ اڌاريل لفظ جهڙوڪ: ڪتاب، ڪلاس وغيره لفظ سنڌي ٻار سنڌيءَ بجاءِ اردو جنس سان استعمال ڪن ٿا. جيئن: منهنجي ڪتاب، اسان جي ڪلاس وغيره.

لفظي اڌارڻ جو استعمال: مشاهدو ٿيو ته خانگي اسڪولن سنڌي ڳالهائيندڙ شاگردن جي عام گفتگوءَ ۾ اردو-هندي ۽ انگريزي اڌاريل لفظن جو استعمال سرڪاري اسڪولن جي شاگردن جي پيٽ ۾ وڌيل آهي. انگريزيءَ جا اسڪول ڪلچر سان لاڳاپيل لفظ، انگ، عددي صفتون، ڏينهن، مهينا، ميوا ۽ ٻين روزاني استعمال جي شين جو لفظي ذخيره جام ڪتب آندو ٿو وڃي. رومن الفابيٽ سان اردو ۾ ميسيجنگ ۽ چيٽنگ عام آهي. اهڙي طرح اردو-هنديءَ جا گرامري لفظ جهڙوڪ: ڪ (ت)، ڪل (سپاڻي)، اچها (چڱو)، اچانڪ (اوچتو)، اور (۽) وغيره ۽ ٻيا ڪجهه سندن عام استعمال ۾ آهن.

گڏيل آباديءَ واري گهڻ بولئي شهر جي ٿورن اسڪولن ۾ ڪي لسانياتي هم آهنگيءَ ڪارڻ سنڌيءَ کان اردوءَ ڏانهن لساني مداخلت جا مثال به سامهون آيا. ڪجهه ڪيسن ۾ اردو ڳالهائيندڙ استادن ۽ پڻ شاگردن جي گفتگوءَ ۾ سنڌي اڌاريل لفظن جو استعمال نوت ڪيو ويو. جهڙوڪ: ٽڪڙو، ڀارت، پاڙو، هر ڀرو سنڱت، ڪچھري وغيره. اتي ڪي اردو ڳالهائيندڙ استاد سنڌي به پڙهائڻ پيا.

سنڌي تعليم ۽ تدريس بابت نفسياتي رجحان :

آٽر (آي ايس اي آر) 2012ع جي سروي ۾ ظاهر ڪيو ويو ته 90 سيڪڙو والدين پنهنجي ٻارن جي تعليم لاءِ اردو ۽ انگريزيءَ جي پيٽ ۾ سنڌيءَ کي بهتر سمجهن ٿا. (11) پر اسان جي مشاهدي مطابق مٿين ڪلاس جي امير والدين جو اهڙو رويو نه آهي، جو گهڻائيءَ جا ٻار انگريزي ميڊيم اسڪولن ۾ پڙهن ٿا. خانگي اسڪولن ۾ غير سنڌي ڳالهائيندڙ شاگرد ۽ سندن والدين سنڌي پڙهڻ کي رد ڏين ٿا. جڏهن ته مٿين سطح تي نوڪرين جي حاصلات جو ذريعو سنڌي نه هئڻ ۽ سماج ۾ انگريزي ۽ اردوءَ ڏانهن لساني معتبرائپ جو لاڙو موجود هئڻ ڪري سنڌي ڳالهائيندڙ مٿين ڪلاس جا امير والدين سندن ٻارن جي تعليم لاءِ سنڌيءَ جي پيٽ ۾ انگريزيءَ کي بهتر سمجهن ٿا. اهڙن معروضي سببن جي ڪري ڊاڪٽر طارق رحمان جهڙو پاڪستاني لساني ماهر سنڌي تدريس کي سنڌين لاءِ نسلي ۽ شناختي علامت بڻجي ويو قرار ڏئي ٿو. (12)

سکر جي گُل 235 خانگي اسڪولن مان هڪ به سنڌي ميڊيم نه آهي. جيتوڻيڪ سرڪار جا اڪثر اسڪول سنڌي ميڊيم آهن. پر انهن مان خاص ڪري ايليمينٽري اسڪولن جا پڙهيل ٻار اڳتي تعليم جاري رکڻ لاءِ ويجهن سنڌي ميڊيم هاءِ اسڪولن ۾ داخلا ڪونه ٿا وٺن. اهڙي رجحان ڪارڻ سکر جي پراڻي هاءِ اسڪول نمبر ون، جيڪو هاڻ سکر آءِ بي اي جي انتظام هيٺ هلندڙ آهي، تنهن جي انتظاميه اسڪول ۾ گهٽجندڙ داخلا کي روڪڻ لاءِ نائين ۽ ڏهين ڪلاسن کي سنڌيءَ مان انگريزي ميڊيم ۾ منتقل ڪري ڇڏيو آهي. اهڙي رجحان کي ڏسي چئي سگهجي ٿو، ته (مٿين سطح جا) سنڌي ميڊيم اسڪول پنهنجي ميڊيم جي بقا لاءِ ڪوششن ۾ رڌل آهن ۽ شايد مستقبل ۾ جڻاءُ نه ڪري سگهن.

5. حاصل مطلب ۽ سفارشون

سکر شهر جي سرڪاري ۽ انگريزي ميڊيم اسڪولن ۾ سنڌي ٻوليءَ جي تدريس، سکيا ۽ نصاب جي حوالي کان ڪيل هن اڀياس جا نتيجا مجموعي طور اطمینان جوڳا

نه ٿا چئي سگهجن. انهن موجب جيتوڻيڪ تعليم کاتي سنڌ جي ڪوششن کان پوءِ سکر جي لڳ ڀڳ سڀني سرڪاري توڙي خانگي انگريزي ميڊيم اسڪولن ۾ بهرحال سنڌي پڙهائي پئي وڃي، پر خانگي شعبي، خاص ڪري ڪيمبرج بورڊ وارن اسڪولن ۾ سنڌي تدريس جو جوڳو بندوبست نه هئڻ واضح طرح رپورٽ ٿيو. اُتي سنڌي رڳو ٽئين کان اٺين درجي تائين مادري زبان وارن شاگردن کي به غير مادري زبان طور گهربل تعداد کان گهڻو گهٽ ۽ غير تربيت يافتہ استادن کان پڙهائڻ جو عمل سندن غير سنجيدگي ۽ سرڪاري دٻاءَ کي نارڻ لاءِ ڪنيل قدم ظاهر ڪري ٿو. ٻئي پاسي اميد ۽ عام تاثر جي برخلاف سرڪاري ۽ نيم سرڪاري اسڪولن ۾ سنڌي پڙهائڻ جو بندوبست ۽ شاگردن جي ڪارڪردگي خانگي اسڪولن جي ڀيٽ ۾ بهتر نظر آئي پر اتي به گهڻي بهتري آڻڻ جي ضرورت آهي.

سڀني اسڪولن ۾ سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ جا نصابي ڪتاب پڙهايا پيا وڃن، جيڪي لساني مهارتن آڌار نه پر گهڻي ڀاڱي معلوماتي ادبي مواد سان ترتيب ڏنل آهن. تدريس ۽ امتحان جو عمل به گهڻي ڀاڱي لساني مهارتن آڌار نه پيو ٿئي. سواءِ ٽن سرڪاري اسڪولن جي ٻين ۾ سنڌي ٻولي سنڌي مضمون کان سواءِ ذريعه اظهار نه آهي. تدريس عملي طور روايتي ٻين پيپر طريقي سان ٿئي پئي. سنڌي تدريس يا سکيا جي حوالي کان کين درپيش لساني مونجهارا ناقص تدريسي عمل ۽ مخلوط لساني رابطي جي صورتحال جي ڪارڻ ٿيندڙ لسانياتي مداخلت جي سبب آهن. ٻارن جي سالياني امتحان ۾ حاصل ڪيل مارڪن ۽ حقيقي قابليت ۾ گهڻو فرق نظر آيو. رڳو 45 کان 52 سيڪڙو شاگردن ۾ پڙهڻ جي سگهه هئڻ ٻولي سکيا جي مقصد جو پورا ٿو ڪونه ٿي ڪري.

لساني اهليت جي حوالي کان سڀني اسڪولن جا شاگرد يڪ ٻوليا نه پر ٻه ٻوليا آهن ۽ وڏي انگ ۾ گهڻ-ٻوليا به آهن. يعني، اهي سنڌي، اردو ۽ انگريزي وغيره ڳالهائڻ ٿا. شاگردن جي گهڻ-ٻوليو هئڻ جي قابليت علائقي ۾ گهڻ ٻوليائي لساني رابطي جي صورتحال ڏانهن اشارو ڪري ٿي

سکر جا خانگي اسڪول جيڪي لڳ ڀڳ سڀني انگريزي ميڊيم ۽ گڏيل تعليمي سرشتي تحت هلن ٿا، تن ۾ اڪثر سنڌي ۽ اردو عام ڳالهه ٻولهه جون ٻوليون آهن. گڏيل آباديءَ واري گهڻ ٻولي شهر جي انگريزي ميڊيم اسڪولن ۾ پڙهندڙ سنڌي شاگردن جي ٻوليءَ ۾ جيڪا اردو، انگريزي تان واضح لسانياتي مداخلت نوت ڪئي وئي ۽ اڀياس ۾ ڄاڻايل تعليمي ادارن جي اسڪول ڪلچر ۾ گهڻ ٻوليائي

لساني رابطي ڪارڻ ٿيندڙ اثرن کي ڏسندي مٿين ڪلاس جي مخصوص سنڌي طبقي ۾ سنڌي ٻوليءَ جي تبديليءَ جي اڳڪٿي ڪري سگهجي ٿي. اهڙي تبديليءَ ۾ سنڌي ڳالهائڻ ۾ حرڪت الآخر خاصيت جو گهٽجڻ، ڪن فارسي-عربي اڌاريل لفظن جي (اردوءَ مان) جنس منتقلي، اردو-هنديءَ ۽ انگريزيءَ مان نئين اڌاريل لفظي ذخيري جو عام استعمال ۽ غير رسمي لکڻ يا ميسيجنگ ۾ رومن الفابيٽ جو استعمال نمايان طور ڳڻائي سگهجن ٿا.

اڀياس جي نتيجن جي مد نظر هيٺيون ڪجهه سفارشون تجويز ڪجن ٿيون.
سفارش: سکر جي خانگي اسڪولن ۾ سنڌي شاگردن کي سنڌي مضمون 'غير مادري زبان' طور پڙهائڻ جي بجاءِ 'مادري زبان' طور پڙهائڻ لاءِ تعليم کاتي سنڌ کي قدم کڻڻ گهرجن.

سفارش: ڪيمبرج بورڊ وارن اسڪولن ۾ او ۽ اي ليول ۾ پڻ سنڌي پڙهائڻ لاءِ تعليم کاتي سنڌ کي اپاءَ وٺڻ گهرجن. گڏوگڏ اهي هدايتون پڻ جاري ڪيو وڃن ته اهي غير نصابي سرگرمين ۾ سنڌي ٻوليءَ جي استعمال جي اجازت ڏين.
سفارش: خانگي اسڪولن جي انتظاميه کي سرڪاري هدايتون جاري ڪيون وڃن، ته اهي سندن ادارن ۾ سنڌي پڙهائيندڙ استادن جو گهرج مطابق عددي پورا ٿو ڪري کين سنڌي تدريس جي سکيا ڏيارن.

سفارش: سڀني اسڪولن ۾ سنڌي پڙهائڻ جي حوالي کان رائج قديم تدريسي طريقه ڪار جديد تقاضائن جو پورا ٿو ڪندڙ نه آهي ان ۾ 'ڊجيتل لرننگ' خاص ڪري ابتدائي درجن ۾ عملي طرح لازمي لاڳو ٿيڻ گهرجي.
سفارش: شاگردن کي درپيش لساني ڏکيائين جي مدنظر سنڌي الفابيٽ تي نظر ثاني پڻ تجويز ڪجي ٿي.

سفارش: سنڌي نصاب کي لساني مهارتن آڌار جوڙيو وڃي ته جيئن تدريس ۽ امتحاني عمل پڻ ان آڌار ٿي سگهي.

سفارش: ڪجهه درجن جي نصابي ڪتابن جي عدم دستيابيءَ جو تدارڪ ٿيڻ گهرجي.
سفارش: تعليم کاتي سنڌ کي گهرجي ته سمورن سرڪاري اسڪولن ۾ ايس آر پي ۽ پي آر پي جي جوڙيل معاون نصابي مواد جي رسائي ۽ استعمال لاءِ عملي قدم کڻي ۽ خانگي اسڪولن ۾ پڻ اهڙي مواد جي استعمال ۽ ان جي نگرانيءَ جون هدايتون جاري ڪري.

حوالا

1. Constitution of Pakistan 1973.
2. Sindh bill.1972. Government of Sindh.
3. The Census Report of Pakistan (2017-2018).
4. District Education Plane District Sukkur 2015-2020. Institute of Social and Policy Science (1-SAPS).
5. Chachar, nazir Ahmed. Interview. Conducted by Abdul waheed, 12 October 2022.
6. USAID Sindh Reading Program. Early Grade Reading Assessment. Middle cohort report 2017.
7. ASER. 2011. Govt. of Pakistan / Sindh/ District report card- Education Sukkur.
8. Sindh Reading Program. 2019.
9. Sindh Reading Program. Final report.
10. Bhatti Zeeshan and others. "Spelling Error Trends and Patterns in Sindhi" Journal of Emerging Trends in Computing and Information Sciences. Vol.03 No. 10 Oct. 2012.
11. ASER. 2011-12
12. Rehman Tariq. (1999). Language Politics and Power in Pakistan: The Case of Sindh and Sindhi. Ethnic Studies report. Vol. xvii, No1. Jan.1999. P.21-34.